

Dincolo de această cădere

Flavius

Căzut pe nisip din copacul cu rădăcinile-n cer
n-am văzut margini doar forme necunoscute.

Dincolo de această cădere timpul e normal
se manifestă înlăuntru și înafara mea,
chiar dacă iubita-l ascunde sub mască
pielea ei capătă solzi aspri
ochii se retrag în orbite de foc
și cuvintele se rostesc măsurat
în propoziții pline de înțelegerea celuilalt
și nu aruncate ca pietrele de-a valma
pe jariște
mai ales când nu vrei să scapi mersul lucrurilor
ci să găsești inima lor
în care n-ai reușit să pătrunzi
și n-ai auzit de bing bangul universului.

Din acest motiv
nu mă supăr pe nimeni,
aștept cu-nfrigurare marele salt
când intru-n memoria oamenilor nevăzuți
să-i apăr de ei înșiși.